

«Не пливе над озером туман...» (1942)

Буряківець Юрій Дмитрович

* * *

Не пливе над озером туман,
В очеретах непомітно щез.
Знову снився твій дівочий стан,
Білокорий ряд струнких берез.
Край піску задумливо стоять
В золотавому намисті дні.
Чом берези, чом вони мовчать,
Про минуле не шумлять мені?
Ми ішли у радості повз них,
Хвилювалась молодеча кров.
По алеях змовк веселий сміх,
Ти пішла і не вернулась знов.
Сонце в луговинах догорить,
Освітивши надвечірню даль.
А мені — лишились вечори,
Цвіт холодний і берез печаль.

1942

Постійна адреса: http://ukrlit.org/buriakivets_yurii_dmytrovych/ne_plyve_nad_ozerom_tuman